

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 169/12

Luxemburg, 13 decembrie 2012

Concluziile avocatului general în cauzele conexe C-512/10, C-545/10,
C-625/10, C-627/10 și C-412/11
Comisia/Polonia, Republica Cehă, Franța, Slovenia, Luxemburg

**Potrivit avocatului general Jääskinen, cinci state membre nu și-au îndeplinit
obligațiile care decurg din directivele privind transportul feroviar**

*Acesta propune Curții să declare că Polonia, Republica Cehă, Franța, Slovenia și Luxemburg au
încălcat dreptul Uniunii în materie*

Ca urmare a liberalizării sectorului feroviar în Uniunea Europeană, statele membre au obligația de a asigura accesul echitabil și nediscriminatoriu al întreprinderilor din acest sector la rețeaua feroviară. În acest context, exercitarea anumitor „funcții esențiale” nu mai poate fi asigurată de întreprinderile feroviare istorice din statele membre, ci trebuie încredințată unor administratori independenți. Funcțiile menționate includ în special acordarea de licențe de acces la rețeaua feroviară pentru întreprinderile feroviare, repartizarea capacităților de infrastructură și stabilirea tarifului care trebuie achitat de întreprinderile de transport pentru utilizarea rețelei.

Prezentele cauze se înscriu într-o serie de acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor¹ introduse de Comisie împotriva mai multor state membre pentru nerespectarea obligațiilor acestora care decurg din directivele de reglementare a funcționării sectorului feroviar, al căror obiectiv principal este să asigure accesul echitabil și nediscriminatoriu al întreprinderilor feroviare la rețeaua feroviară². În speță, Curtea de Justiție trebuie să examineze acțiunile îndreptate împotriva Poloniei, Republicii Cehe, Franței, Sloveniei și Luxemburgului³.

C-512/10 Comisia/Polonia

Potrivit Comisiei, Polonia nu a instituit un sistem de stimulente care să încurajeze administratorul să reducă costurile și tarifele pentru utilizarea infrastructurii sau nivelul tarifelor de acces. În această privință, avocatul general Niilo Jääskinen consideră că mecanismul de stimulare prevăzut de dreptul polonez, care stabilește legătura cauzală dintre obiectivele economice pe care trebuie să le atingă administratorul infrastructurii și măsurile adoptate de ministrul transporturilor în materie de finanțare a costurilor de renovare și de întreținere a infrastructurii feroviare, nu este definit în cadrul acestuia.

Dreptul Uniunii prevede că tarifele percepute pentru setul minim de prestații și pentru accesul pe rețea la serviciile infrastructurii sunt egale cu costul direct imputabil exploatării serviciilor de transport feroviar. Comisia susține că noțiunea „cost direct imputabil exploatării serviciilor de transport feroviar” trimite la noțiunea „cost marginal”. În opinia Comisiei, aceasta din urmă corespunde exclusiv costurilor generate de mișcările efective de trenuri, iar nu celor fixe care

¹ Este vorba despre cauzele Comisia/Ungaria ([C-473/10](#)), Comisia/Spania ([C-483/10](#)), Comisia/Polonia ([C-512/10](#)), Comisia/Grecia ([C-528/10](#)), Comisia/Republica Cehă ([C-545/10](#)), Comisia/Austria ([C-555/10](#)), Comisia/Germania ([C-556/10](#)), Comisia/Portugalia ([C-557/10](#)), Comisia/Franța ([C-625/10](#)), Comisia/Slovenia ([C-627/10](#)), Comisia/Italia ([C-369/11](#)) și Comisia/Luxemburg ([C-412/11](#)).

² Directiva 91/440/CEE a Consiliului din 29 iulie 1991 privind dezvoltarea căilor ferate comunitare (JO L 237, p. 25, Ediție specială, 07/vol. 2, p. 86), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2001/12 și Directiva 2001/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2001 privind repartizarea capacităților de infrastructură feroviară și perceperea de tarife pentru utilizarea infrastructurii feroviare (JO L 75, p. 29, Ediție specială, 07/vol. 8, p. 66), astfel cum a fost modificată prin Directivele 2004/49/CE și 2007/58/CE.

³ Concluziile în cauzele privind Ungaria, Spania, Austria, Germania și Portugalia au fost prezentate la 6 septembrie 2012 (a se vedea [CP nr. 109/12](#)).

acoperă, pe lângă costurile legate de exploatarea serviciilor feroviare, și pe cele generale de funcționare a infrastructurii, care trebuie suportate chiar și în lipsa mișcărilor de trenuri.

Avocatul general consideră că, în ceea ce privește stabilirea tarifului perceput pentru setul minim de prestații și pentru accesul pe rețea la serviciile infrastructurii, reglementarea poloneză conduce la luarea în considerare a unor costuri care în mod vădit nu pot fi considerate direct imputabile exploatarea serviciilor de transport feroviar.

Dimpotrivă, domnul Jääskinen consideră că acțiunea Comisiei trebuie respinsă în ceea ce privește motivele întemeiate pe lipsa de independență a administratorului infrastructurii și pe pretinsa lipsă de măsuri care să asigure în timp util echilibrul financiar al administratorului în cauză.

C-545/10 Comisia/Republica Cehă

Comisia susține că, prin stabilirea cuantumului maxim al tarifelor pentru utilizarea infrastructurii feroviare, Republica Cehă a încălcat dreptul Uniunii. Avocatul general subliniază că, deși statele membre au competența de a stabili cadrul normativ al perceperii de tarife, acestea trebuie totuși să încredințeze administratorului infrastructurii sarcina de a stabili tariful care trebuie plătit pentru utilizarea rețelei feroviare. În consecință, avocatul general consideră că Republica Cehă nu s-a conformat Directivei 2001/14.

În continuare, domnul Jääskinen propune Curții să admită motivul invocat de Comisie, întemeiat pe lipsa unor măsuri de stimulare a administratorilor să reducă costurile de furnizare a infrastructurii și nivelul tarifelor de acces. În schimb, acesta propune respingerea motivului întemeiat pe faptul că tarifele percepute pentru setul minim de prestații și pentru accesul pe rețea la serviciile infrastructurii nu sunt egale cu costurile direct imputabile exploatarea serviciului feroviar.

Avocatul general propune Curții să constate că Republica Cehă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin prin faptul că nu a instaurat un sistem de creștere a performanței de natură să stimuleze întreprinderile feroviare și administratorul infrastructurii să reducă la minimum perturbările și să îmbunătățească performanțele rețelei feroviare.

Comisia susține că, în temeiul dreptului ceh, organul de soluționare a căilor de atac formulate împotriva deciziilor organismului de control, și anume Oficiul Căilor Ferate, ar fi Ministerul Transporturilor. Potrivit acesteia, o astfel de acțiune administrativă prealabilă este contrară Directivei 2001/14, întrucât aceasta din urmă nu permite un control administrativ al deciziilor organismului de control. În această privință, avocatul general subliniază că directiva menționată se întemeiază pe ideea potrivit căreia o decizie administrativă adoptată de organismul de control este supusă exclusiv unei reexaminări judiciare, iar nu unui control administrativ prealabil, chiar dacă această posibilitate nu este exclusă în mod expres. În consecință, prin faptul că a introdus un control administrativ al deciziilor organismului de control prin intermediul unei acțiuni în fața Ministerului Transporturilor, Republica Cehă a încălcat dreptul Uniunii.

C-625/10 Comisia/Franța, C-627/10 Comisia/Slovenia și C-412/11 Comisia/Luxemburg

Directiva 91/440 prevede că unei entități care prestează servicii de transport feroviar nu îi pot fi încredințate funcții esențiale. Astfel de funcții constau în special în atribuirea traselor și în repartizarea capacităților de infrastructură. Comisia reproșează Franței, Sloveniei și Luxemburgului că nu au îndeplinit condiția de independență a unei entități care prestează servicii de transport feroviar.

În ceea ce privește Franța, avocatul general consideră că faptul că un serviciu al operatorului istoric, Société nationale des chemins de fer français (SNCF), și anume Direction des Circulations Ferroviaires (DCF), acționează în contul Réseau ferré de France (RFF), care păstrează în întregime competența de a stabili planul orarelor și atribuirea traselor individuale, nu este suficient pentru a valida sistemul francez. Astfel, acest sistem nu îndeplinește condiția de independență juridică. De asemenea, în ceea ce privește Slovenia, avocatul general constată că faptul că Căile

ferate slovene acționează în contul Agenției pentru transport feroviar, care păstrează în întregime competența de a stabili planul orarelor și atribuirea traselor individuale, nu este suficient pentru a asigura conformitatea acestui sistem cu cerințele dreptului Uniunii. În ceea ce privește acțiunea împotriva Luxemburgului, avocatul general arată că în cazul perturbării traficului, orarul normal stabilit de Administration des Chemins de Fer (ACF) nu mai poate fi respectat, dat fiind că timpii stabiliți în orar sunt deja depășiți și că devine necesară o realocare a orarelor pentru operatorii care își așteaptă rândul, operată de Chemins de fer luxembourgeois (CFL).

În continuare, avocatul general analizează motivul invocat de Comisie cu privire la tarificarea accesului la infrastructura feroviară. Acesta observă că Franța și Slovenia nu au pus în aplicare un sistem de creștere a performanțelor întreprinderilor feroviare și a administratorilor infrastructurii care să îndeplinească cerințele dreptului Uniunii. Pe de altă parte, domnul Jääskinen consideră că Slovenia nu a prevăzut măsuri care să încurajeze administratorii infrastructurii să reducă costurile de furnizare a infrastructurii și nivelul tarifelor de acces.

MENTIUNE: Concluziile avocatului general nu sunt obligatorii pentru Curtea de Justiție. Misiunea avocaților generali este de a propune Curții, în deplină independență, o soluție juridică în cauza care le este atribuită. Judecătorii Curții urmează să delibereze în această cauză. Hotărârea va fi pronunțată la o dată ulterioară.

MENTIUNE: O acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor, care este îndreptată împotriva unui stat membru care nu își respectă obligațiile care decurg din dreptul Uniunii, poate fi formulată de către Comisie sau de către un alt stat membru. În cazul în care Curtea de Justiție constată neîndeplinirea obligațiilor, statul membru în cauză trebuie să se conformeze de îndată hotărârii pronunțate.

În cazul în care consideră că statul membru nu s-a conformat hotărârii, Comisia poate introduce o nouă acțiune prin care să solicite aplicarea unor sancțiuni pecuniare. Cu toate acestea, în situația în care nu au fost comunicate Comisiei măsurile de transpunere a unei directive, Curtea poate aplica sancțiuni, la propunerea Comisiei, de la stadiul primei hotărâri.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

Textul integral al concluziilor ([C-512/10](#), [C-545/10](#), [C-625/10](#), [C-627/10](#) și [C-412/11](#)) se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708